

dertil, naar Lægekongressen kommer sammen. Jeg har paa en saadan Kongres hørt, at de nordiske Landes Tobaksavl skal være ganske overordentlig rig paa denne Tobaksgift, Nikotin. Jeg tror derfor, at vi kunne udsætte Undersøgelsen lidt om, i hvilken Slags Tobak der er mest Nikotin; jeg tror, at den danske vil seire i denne Campaigne.

Ordføreren (Mazén): Jeg vil ikke blande mig i Diskussionen om Værdien af Tobak, men blot henvise til Prisen som en Maalestof, der kan vise, at den indenlandske Tobak er meget daarlig. Naar min ærede Nabo (Breinholt) mente, at jeg havde misforstaaet ham, have jo hans Udtalelser nu givet den fornødne Korrektur, og jeg skal ikke komme tilbage dertil, men blot bemærke til den ærede Ste Landssthingsmand for 7de Kredts (S. Bedersen), at den Omstændighed, at Tobaksdyrkerens Interesser blive tilfredsstillende derved, at de slippe skadesløse fra Dyrkningen, forekommer mig at være en Fordel, der falder i Vægtfkaalen til Gunst for den Ordning, vi foreslaa, og som ingen af de andre Ordninger have at opvise. Det er ogsaa derfor dette Hensyn, som særlig gjør, at dette Forslag anbefaler sig fremfor de øvrige, idet disse jo maa forudsættes simpelthen at ødelægge Dyrkningen, uden at give Dyrkeren Udgang til at slippe skadesløse derfra.

Finansministeren (Estrup): Jeg er ganske enig i, hvad den ærede Ordfører nu jenseft udtalte, at vil man gribe ind i Tobaksdyrkingen her i Landet, er det absolut fordelagtigere for Tobaksdyrkerne, at det sker paa den Maade, som Lovforslaget nu angiver, ved at Tobaksdyrkingen bliver forbudt, mod at der gives en Erstatning for de Kapitaler, der for Dieblicket ere bundne i denne Dyrkning, end om man fremtidig bestatter den indenlandske Tobaksdyrkning, hvad enten det saa skulde ske paa den ene eller den anden Maade. Forørigt foreligger jo ikke egentlig direkte disse Spørgsmaal nu, idet der jo ikke er stillet noget Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling. Der foreligger jo egentlig kun det Spørgsmaal, om man enten til Trods for, hvad der er vedtaget ved Revisionen af Toldloven i dette Thing, vil lade den indenlandske Tobaksdyrkning uforstyrret ligesom hidtil og med en større Bræmie for Dyrkingen, end der hidtil har været givet, eller om man vil gjøre en brat Ende derpaa. Det er jo kun egentlig det Spørgsmaal, der foreligger nu.

Min Stilling til det Hovedspørgsmaal, om der er nogen Nødvendighed for at gribe ind i Forholdet eller ikke, maa jo være det ærede Thing tilstrækkelig bekendt. Den første Gang jeg, saavidt jeg mindes, har havt Leilighed til at tage Position overfor dette Spørgsmaal, var i 1876, hvor der blev foreslagt af mig samtidig med et Forslag om en Forhøielse af Tobaksafgiften tillige et Forbud mod indenlandsk Tobaksdyrkning. Senere, nemlig i forrige Samling, ved Forelæggelsen af Forslaget om en Toldrevision, blev der udtalt fra min Side, ialtsald blev det angivet i Bemærkningerne til Forslaget, at jeg af Hensyn til Tobaksdyrkingen her i Landet, den temmelig stærke Afstagen af Dyrkingen i de senere Aar, ikke dengang ansaa det for at være absolut nødvendigt at stride ind og tage Forholdsregler imod den indenlandske Tobaksdyrkning samtidig med, at man fremsatte Forslag om en høiere Told paa fremmed Tobak. Der fremkom imidlertid, som bekendt, i forrige Samling fra det Udvalg, der behandlede Toldagen, et Forlangende om, at der fra min Side skulde bringes et Forslag frem angaaende den indenlandske Tobaksdyrkning. En saadan Opfordring vilde jo allerede i og for sig have havt en stor Betydning for mig, da jeg selvfølgelig ikke paa nogen Maade vilde kompromittere Gjennemførelsen af et Forslag om en forhøiet Afgift paa fremmed Tobak ved ikke at imødekomme et saadant Forlangende, men dertil kom, at der i det andet Thing sidste Gang, da disse Spørgsmaal bleve bragte frem til Forhandling, blev sat udtrykkelige Bestemmelser angaaende indenlandsk Tobaksdyrkning enten i Retning af Forbud eller i Retning af Bestatning som Vilkaar for, at man vilde gaae ind paa en Revision af Toldloven i Forbindelse med en Forandring i Brændevinsbestatningen og en ny Ulskat. Efter Udtalelserne fra Udvalgets Side ifjor kan jeg ikke nære nogen Tvivl om, at det var den samlede Rigsdags Mening, at saadanne Bestemmelser angaaende Tobaksdyrkingen skulde staa i nøie Forbindelse med den Revision, som man i begge Rigsdagens Afdelinger har næret Ønske om at se bragt igjennem. Jeg tror ikke, at Gjennemførelsen af dette Lovforslag er af en saadan Vigtighed, at man paa Grund deraf skulde ønske Noget forandret i, hvad der er vedtaget med Hensyn til Bestatningen af fremmed Tobak; men det forekommer mig, at det vilde være meget besynderligt, om man nu vilde negte videre Fremme af dette Lovforslag ved at forfaste det i dette Thing, ikke blot fordi man derved